पठतु संस्कृतम्

कोविद:

नवम-पाठः

तस्मिन् क्षणे पालयितुः प्रजानामुत्पश्यतः सिंहनिपातमुग्रम्। अवाङ्मुखस्योपरि पुष्पवृष्टिः पपात विद्याधरहस्तमुक्ता ।।

पदविभाग:

तस्मिन्, क्षणे, पालियतुः, प्रजानाम्, उत्पश्यतः, सिंहनिपातम्, उग्रम्, अवाङ्मुखस्य, उपरि, पुष्पवृष्टिः, पपात, विद्याधरहस्तमुक्ता

सन्धि:

अवाङ्मुखस्य + उपरि - गुण:

वाक्य-विश्लेषणम्

क्रियापदम

- पपात

प्रथमा

- पृष्पवृष्टिः, विद्याधरहस्तमुक्ता - सिंहनिपातम्, उग्रम्

दवितीया

षष्ठी

- पालियत्ः, प्रजानाम्, उत्पश्यतः, अवाङ्म्खस्य

सप्तमी

- तस्मिन्, क्षणे

अव्ययम

- उपरि

अन्वयरचना प्रतिपदार्थ: च

क्रियापदम् का पपात ? कीहशी पृष्पवृष्टिः ? कुत्र पपात ? कस्य उपरि ? कासां पालयितः ? कीदृशस्य पालयितः ? पुनः कीदृशस्य ? कम् उत्पश्यतः ? की दशं सिंह निपातम् ? कदा पपात ?

- पपात - पृष्पवृष्टिः - विदयाधरहस्तम्कता - उपरि - पालियतः - प्रजानाम - अवाङ्म्खस्य - उत्पश्यतः - सिंहनिपातम - उग्रम - तस्मिन् क्षणे

अपतत क्समवर्षः विद्याधराणां करैः विसृष्टा ऊध्वेम राज्ञ: दिलीपस्य जनानाम अधोम्खस्य तर्कयतः केसरिणः आक्रमणम् भीकरम झटिति

अन्वय:

तस्मिन् क्षणे उग्रं सिंहनिपातम् उत्पश्यतः अवाङ्मुखस्य प्रजानां पालियतुः उपरि विद्याधरहस्तमुक्ता पुष्पवृष्टिः पपात ।

तात्पर्यम्

यदा सिंहस्य आक्रमणं निरीक्ष्य राजा दिलीपः अवाङ्मुखः भूत्वा स्थितः आसीत् तदा तस्य शिरसः उपरि विद्याधराः पुष्पवृष्टिम् अमुञ्चन् ।

ट्याकरणाशाः

- 1. तस्मिन
- 2. क्षणे
- 3. पालयितः
- प्रजानाम
- 5. उत्पश्यतः
- सिंहनिपातम
- 7. उग्रम्
- 8. अवाङ्मुखस्य
- 9. उपरि
- 10. प्ष्पवृष्टिः
- 11. पपात
- 12. विदयाधरहस्तम्कता

अन्वय: - १

- द. प्. 'तद्' शब्द: स. ए.
- अ. पं. 'क्षण' शब्द: स. ए.
- ऋ. प्. 'पालयित' शब्दः ष. ए.
- आ. स्त्री. 'प्रजा' शब्द: ष. ब.
- त. पूं. 'उत्पश्यत्' शब्दः ष. ए.
- अ. प्. 'सिंहनिपात' शब्द: दवि. ए.
- अ. प्. 'उग्र' शब्द: दवि. ए.
- अ. प्. 'अवाङ्म्ख' शब्दः ष. ए.
- अव्ययम
- इ. स्त्री. 'प्ष्पवृष्टि' शब्द: प्र. ए.
- पंत् धातुः, परस्मैपदी लिट्-लकारः प्र. ए. आ. स्त्री. 'विद्याधरहस्तमुक्ता' शब्दः प्र. ए.

अन्वयः - १

समास:

- 1. सिंहस्य निपातः, तम्
- पुष्पाणां वृष्टिः
 विद्याधराणां हस्ताः
- 4. विद्याधरहरूतेभ्य: मुक्ता
- 5. अवाक् म्खं यस्य सः, तस्य

- षष्ठी-तत्प्रषः
- षष्ठी-तत्प्रषः
- षष्ठी-तत्प्रषः
- पञ्चमी-तत्प्रषः
- बहुव्रीहिः

अन्वय: - २ उत्तिष्ठ वत्सेत्यमृतायमानं वचो निशम्योत्थितमुत्थितः सन् । ददर्श राजा जननीमिव स्वां गामग्रतः प्रस्रविणीं न सिंहम् ।।

पदविभाग:

उत्तिष्ठ, वत्स, इति, अमृतायमानम्, वचः, निशम्य, उत्थितम्, उत्थितम्, उत्थितः, सन्, ददर्श, राजा, जननीम्, इव, स्वाम्, गाम्, अग्रतः प्रस्रविणीम्, न, सिंहम्

सन्धिः

वत्स + इति - गुण: - यण् इति + अमृतायमानम् वचः + निशॅम्य - विसर्ग-उकारः

निशम्य + उत्थितम - गुण:

वाक्य-विश्लेषणम्

क्रियापदम् - ददर्श, उत्तिष्ठ

प्रथमा - उत्थितः, सन्, राजा

द्वितीया - अमृतायमानम्, वचः, उत्थितम्, स्वाम्, गाम्, जननीम्, प्रस्रविणीम्, सिंहम्

सम्बोधनप्रथमा - वत्स

अव्ययम् - इति, निशम्य, इव, अग्रतः, न,

अन्वयरचना प्रतिपदार्थ: च

क्रियापदम्

कः ददशं ?

कथं भूत: सन् ?

कां ददशे ?

कीदृशीं गाम् ?

काम् इव ददशं ?

किं कृत्वा ददशं ?

किं निशम्य ?

कीदृशं वचः ?

- ददश

- राजा

- उत्थितः सन्

- गाम्

- प्रस्रविणीम्

- स्वां जननीम् इव

- निशम्य

- वचः

- अमृतायमानम्

अपश्यत् नृपतिः दिलीपः ऊर्ध्वमुखः सन् धेनुं नन्दिनीम् स्नेहेन प्रवृतक्षीरधारम् स्वमातरम् इव

श्रुत्वा वचनम्

सुधासमानम्

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

पुन: की हशम् ? किमिति वचः ?

क्त्र ददश ?

क्रियापदम क: न ददर्श ? कं न ददश ?

- उत्थितम्

- "उतिष्ठ वत्स" इति

- अग्रतः

- न ददर्श

- राजा

- सिंहम्

3त्पन्नम्

प्रतः

न अपश्यत्

नृप: कुम्भोदरम्

अन्वयः - २

अन्वय:

राजा, "वत्स! उतिष्ठ" इति उत्थितम् अमृतायमानं वचः निशम्य, उत्थितः सन् अग्रतः प्रस्रविणीं गां स्वां जननीम् इव ददर्श, सिंहं न ददर्श।

तात्पर्यम्

तस्मिन् एव क्षणे 'वत्स! उतिष्ठ' इति वचनं दिलीपः श्रुतवान् । तद्वचनम् अमृतमिव आसीत् । ततः दिलीपः उत्थितवान् । अग्रतोऽपश्यत् आश्चर्यम् !! तत्र सिंहः नास्ति । दुग्धं स्नावयन्तीं नन्दिनीमेव राजा अपश्यत् । धेन्वाः दर्शनं तस्य स्वमातृदर्शनमिव आसीत् ।

ट्याकरणांशा:

- 1. उत्तिष्ठ
- 2. वत्स
- 3. इति
- 4. अमृतायमानम्
- 5. वचः
- 6. निशम्य
- 7. उत्थितम्
- 8. उत्थितः
- 9. सन्
- 10. ददश
- 11. राजा

अन्वयः - २

- उत् + स्था धात्: परस्मैपदी लोट्-लकार: म. ए.
- अ. प्ं. 'वत्स' शब्दः सं. प्र. ए.
- अव्ययम्
- अ. नप्ं. 'अमृतायमान' शब्द: द्वि. ए.
- स. नप्. 'वचस्' शब्द: द्वि. ए.
- नि + शम् + ल्यप् (अव्ययम्)
- अ. नप्ं. 'उत्थित' शब्द: द्वि. ए.
- अ. पुं. 'उत्थित' शब्दः प्र. ए.
- त. प्. 'सत्' शब्द: प्र. ए.
- दृश् धात्: परस्मैपदी लिट्-लकार: प्र. ए.
- न. पुं. 'राजन्' शब्द: प्र. ए.

ट्याकरणांशा:

अन्वयः - २

- 12. जननीम्
- 13. इव
- 14. स्वाम्
- 15. गाम्
- 16. अग्रतः
- 17. प्रस्रविणीम्
- 18. न
- 19. सिंहम्

- ई. स्त्री. 'जननी' शब्द: द्वि. ए.
- अव्ययम्
- आ. स्त्री. 'स्वा' शब्द: दवि. ए.
- ओ. स्त्री. 'गो' शब्द: द्वि. ए.
- अव्ययम्
- ई. स्त्री. 'प्रस्रविणी' शब्द: द्वि. ए.
- अव्ययम्
- अ. पुं. 'सिंह' शब्द: द्वि. ए.

तं विस्मितं धेनुरुवाच साधो मायां मयोद्भाव्य परीक्षितोऽसि । ऋषिप्रभावान्मिय नान्तकोऽपि प्रभुः प्रहर्तुं किमुतान्यहिंसाः ।।

पदविभाग:

तम्, विस्मितम्, धेनुः, उवाच, साधो, मायाम्, मया, उद्भाव्य, परीक्षितः, असि, ऋषिप्रभावात्, मयि, न, अन्तकः, अपि, प्रभुः, प्रहर्तुम्, किमुत, अन्यहिंसाः

सन्धिः

धेनुः + उवाच

मया + उद्भाव्य

परीक्षितः + असि

ऋषिप्रभावात्+ मयि

न + अन्तकः

अन्तकः + अपि

किमुत + अन्यहिंसाः

- विसर्ग-रेफ:

- गुण:

- विंसर्ग-उकारः, गुणः, पूर्वरूपः

- अनुनासिकसन्धिः

- सर्वर्णदीर्घसन्धिः

- विसर्ग-उकारः, गुणः, पूर्वरूपः

- सवर्णदीर्घः

Learn Slokas Online - Vanisri Ragupati

वाक्य-विश्लेषणम्

क्रियापदम प्रथमा दवितीया तृतीया पञ्चमी सप्तमी सम्बोधनप्रथमा अव्ययम

- उवाच , असि (अस्ति)
- धेनुः, परीक्षितः, अन्तकः, प्रभुः, अन्यहिंस्राः
- तम्, विस्मितम्, मायाम्
- मया
- ऋषिप्रभावात्
- मिय
- साधो
- उद्भाव्य, न, अपि, प्रहर्तुम्, किमुत

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

क्रियापदम्

का उवाच ?

कम् उवाच ?

कीदृशं तम् ?

क्रियापदम

- उवाच

- धेनुः

- तम

- विस्मितम्

- असि

क: असि ? - त्वम

- परीक्षितः कीदृश: त्वम् ?

- उदभाव्य

किं कृत्वा परीक्षितः ? काम् उद्भाव्य ? -- मायाम

अवदत नन्दिनी दिलीपम आश्चर्यान्वितम

दिलीप:

विमृष्टः

कल्पयित्वा

मायाशक्तिम

Learn Slokas Online - Vanisri Ragupati

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

कया परीक्षितः ? कः न प्रभः ? किं कर्त् न प्रभः ? कुत्र प्रहर्तुम् ? कस्मात् न प्रभुः ? किमत के न समर्थाः ? किम इति उवाच ?

- मया - प्रभुः न (अस्ति) - अन्तकः अपि - प्रहर्तम - मर्थि - ऋषिप्रभावात - न प्रभवन्ति - अन्यहिंसाः - साधो !

नन्दिन्या न समर्थः यमः अपि आक्रमणं कर्तुम् नन्दिन्याम वसिष्ठस्य तपोबलात् निश्चयेन न समर्थाः अन्ये प्राणिनः सज्जन!

अन्वयः - ३

अन्वय:

विस्मितं तं धेनुः 'साधो ! मायाम् उद्भाव्य परीक्षितः असि । ऋषिप्रभावात् मयि अन्तकः अपि प्रहर्तुं न प्रभुः, अन्यहिंसाः किमुत' इति उवाच ।

तात्पर्यम्

सिंहम् अपश्यन्, पुष्पधारां च अनुभवन् दिलीपः आश्चर्यचिकतः अभवत् । तादृशं तम् उद्दिश्य धनुः वदित - "राजन् ! बुद्धिपूर्वकम् अहमेव त्वां परीक्षितवती । सिंहः मायानिर्मितः, न वास्तवः । भगवान् वसिष्ठः माम् अतिशयेन अनुगृहीतवान् अस्ति । तस्य अनुगृहः अस्ति इति कारणतः यमोऽपि मां हन्तुम् असमर्थः । एते प्राणिनः किं वा कर्तुं शक्नुयुः ?" इति ।

ट्याकरणांशा:

- 1. तम्
- 2. विस्मितम्
- 3. धेनुः
- 4. 3वाच
- 5. साधो
- 6. मायाम्
- 7. मया
- 8. उदभाव्य
- 9. परीक्षितः
- 10. असि
- 11. ऋषिप्रभावात्

अन्वयः - ३

- द. पूं. 'तद' शब्द: दवि. ए.
- अ. प्. 'विस्मित' शब्द: द्वि. ए.
- उ. स्त्री. 'धेन्' शब्द: प्र. ए.
- वच् धातुः परस्मैपदी लिट्-लकारः प्र. ए.
- उ. पुं. 'साधु' शब्द: सं.प्र. ए.
- आ. स्त्री. 'माया' शब्द: द्वि. ए.
- द. त्रिषु-लिङ्गेषु 'अस्मद्' शब्द: तृ. ए.
- अव्ययम्
- अ. प्ं. 'परीक्षित' शब्दः प्र. ए.
- अस् धात्: परस्मैपदी लट्-लकार: म. ए.
- अ. पुं. 'ऋषिप्रभाव' शब्दः पं. ए.

ट्याकरणांशा:

अन्वयः - ३

- 12. मयि
- 13. न
- 14. अन्तकः
- 15. अपि
- 16. प्रभ्ः
- 17. प्रहर्तुम्
- 18. किमुत
- 19. अन्यहिंस्रा:

- द. त्रिषु-लिङ्गेषु 'अस्मद्' शब्द: स. ए.
- अव्ययम्
- अ. प्. 'अन्तक' शब्द: प्र. ए.
- अव्ययम्
- उ. पुं. 'प्रभु' शब्द: प्र. ए.
- प्र + ह + तुमुन् अव्ययम्
- अव्ययम्
- अ. पुं. 'अन्यहिंस्र' शब्दः प्र. ब.

अन्वयः - ३

समास:

ऋषेः प्रभावः, तस्मात्
 अन्ये हिंस्राः

- षष्ठी-तत्पुरुषः - कर्मधारयः

अश्वघोषः

- संस्कृतसाहित्यस्य उपलब्धम् अतिप्राचीनं नाटकं 'शारिपुत्रप्रकरणम्' इति ।
- तस्य कर्ता एव अश्वघोषः
- एषः बौद्धदार्शनिकः कविः च आसीत्
- यद्यपि बहवः ग्रन्थाः एतेन लिखिताः इत्येव प्रसिद्धाः, तथापि बुद्धचरितं, सौन्दरनन्दं चेति महाकाव्यं एतस्य इत्यत्र न सन्देहः ।
- जर्मन्देशीयः लूडर्स् महोदयः एतस्य त्रीणि नाटकानि सङ्गृहय प्रकाशितवान् ।
- तेषु अन्यतमम् एव 'शारिपुत्रप्रकरणम्' ।
- अत्र षड् अङ्काः सन्ति ।

अश्वघोषः

- अश्वघोषः प्रथमायां क्रिस्तशताब्द्यां आसीत् इति ऊहयते ।
- एतस्य ग्रन्थानां समाप्तिवाक्यतः ज्ञायते यत् एतस्य माता सुवर्णाक्षी इति, एतस्य जन्मस्थलं ' साकेतः ' इति च ।
- वेदं, रामायणं, महाभारतम्, आर्हतं, सांख्यं, वैशेषिकादिदर्शनानि च एषः सम्यक् जानाति स्म ।
- एतस्य सङ्गीतपरिचयः अपि सम्यक् आसीत् ।
- अश्वघोषस्य नाटकानि लक्षणशास्त्रानुगुणानि एव सन्ति ।
- अश्वघोषस्य कालिदासस्य च काव्येषु साम्यं दृश्यते ।

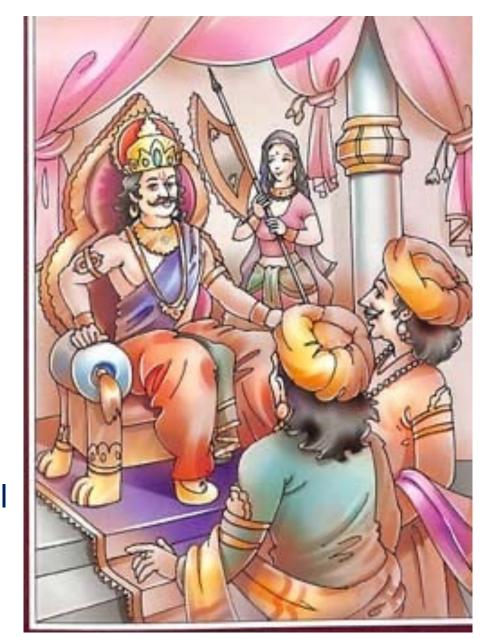
भासः

- यद्यपि भासस्य प्रशंसा कालिदासबाणादिभिः कृता, तदीयानि सुभाषितानि बहुषु सुभाषितसङ्ग्रहेषु दृश्यन्ते, तथापि तस्य कृतयः तु गतस्य शतकस्य आदिभागे लब्धाः ।
- केरलीयेन टि. गणपतिशास्त्रिवर्येण तदीयानि १३ रूपकाणि सङ्गृहय प्रकाशितानि - १९१० तमे क्रिस्ताब्दे ।
- तेषां शैली, तन्त्रं, कथासंविधानं, रसपोषणं, वर्णनम् इत्यादिषु यत् सादृश्यं दृश्यते तद्बलात् एककर्तृकत्वं भासकर्तृकत्वं च निर्णीतम् ।
- 'यज्ञफल ' नामकं रूपकम् अपि भासकृतम् इति प्रसिद्धम् ।
- एवं भासस्य १४ रूपकाणि इदानीम् उपलभ्यन्ते ।

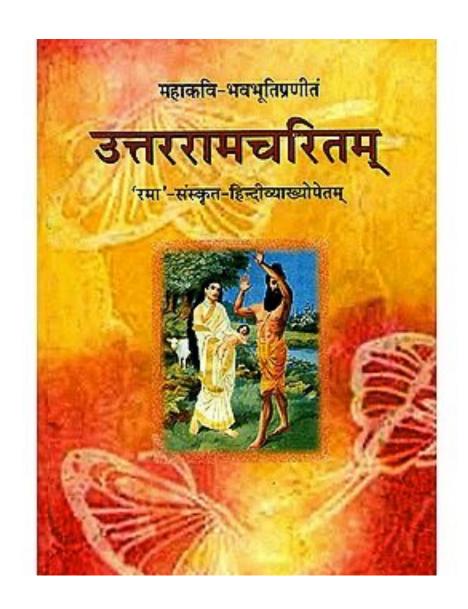
भासः

- भासस्य देशकालादिविषये सर्वम् अपि विवादास्पदम् अस्ति ।
- केचन भासं क्रिस्तात् पूर्वं स्थितं मन्यन्ते, पुनः केचन क्रिस्तात् अनन्तरं जातम् ।
- बहूनां पण्डितानाम् आशयं मनसि निधाय इदं निर्णतुं शक्यते यत् भासः तृतीये शतके आसीत् इति ।
- भासस्य रूपकाणां शैली न कठिना ।
- सर्वेषु रूपकेषु दृश्यरमणीयता श्रव्यरमणीयता च अपूर्वा ।
- पात्रचित्रणे भासस्य अनुपमं सामर्थ्यम् ।
- एतस्य सर्वाणि रूपकाणि रसपरिपुष्टानि सन्ति

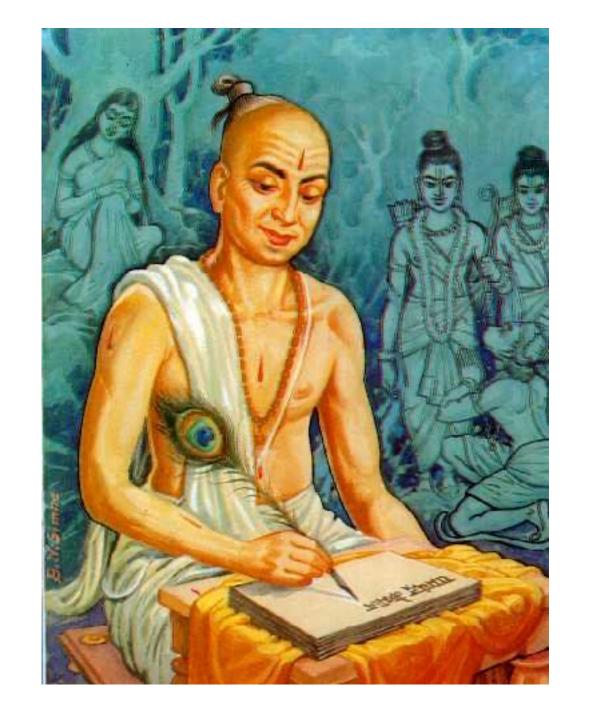
भवभूतिः

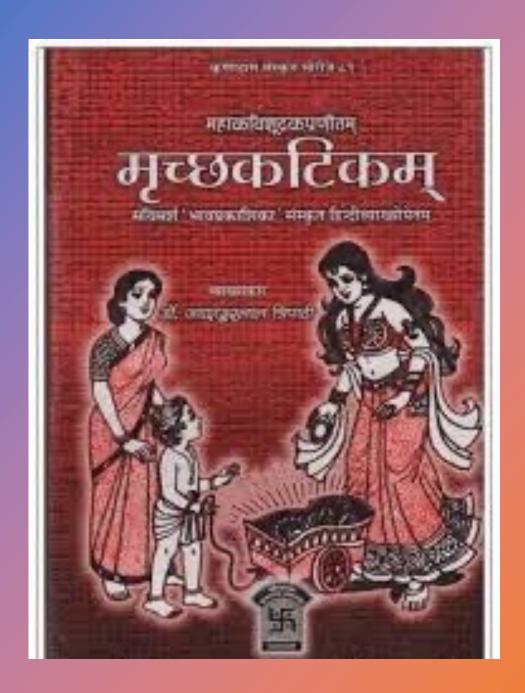
- 'उत्तररामचरितं' भवभूतिना रचितं प्रसिद्धं नाटकम् ।
- भवभूतिः 'महावीरचरित' नामकम् अपरं नाटकं, 'मालतीमाधवम्' इति प्रकरणं चापि रचितवान् अस्ति ।
- एतस्य रूपकाणां प्रस्तावनातः ज्ञायते 'एतस्य श्रीकण्ठः इर्त्या नाम ।
- एतस्य पिता नीलकण्ठः, माता च जतुकर्णी, जन्मस्थलं च दक्षिणापथस्थं पद्मपुरम्' इति ।
- एषः बहुशास्त्रविशारदः आसीत् ।
- भवभूतेः कालः क्रि. श. ७ इति पण्डिताः अभिप्रयन्ति ।

भवभूतिः

- महावीरचरितम्, उत्तररामचरितं च रामायणस्य आधारेण लिखितम् ।
- मालतीमाधवं कल्पितकथायाः आधारेण लिखितम् ।
- उत्तररामचरिते रामायणस्य उत्तरकाण्डस्य कथा अस्ति ।
- भवभूतेः शैली प्रौढा ।
- 'उत्तरे रामचरिते भवभूतिः विशिष्यते ' इति प्रशंसा प्राप्ता अस्ति भवभूतिना ।

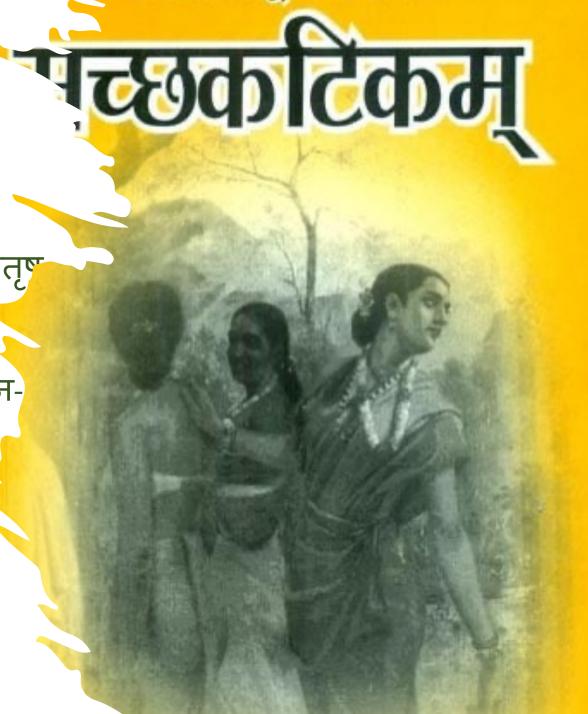

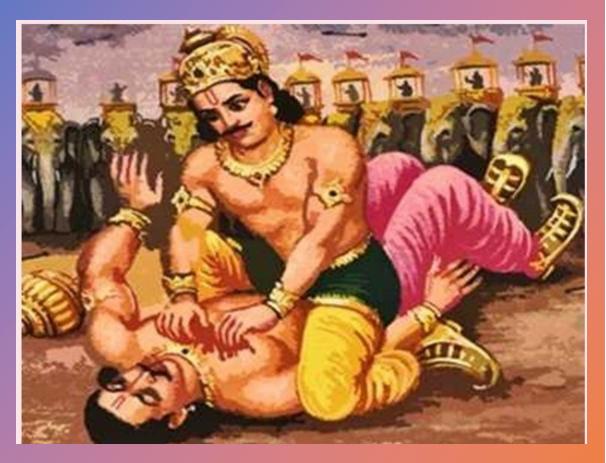
शूद्रकः

- मृच्छकटिकम् ' इत्यस्य रूपकस्य रचिता
 शूद्रकः ।
- एषः राजा आसीत् ।
- सत्वशाली कविः अपि आसीत् ।
- वेदशास्त्रादिषु अपि एतस्य पाण्डित्यम् आसीत् ।
- शूद्रकः दाक्षिणात्यः इति बहवः विद्वांसः
 अभिप्रयन्ति ।
- एतस्य कालः क्रि. श. ४ स्यात् इति ऊहयते ।

शूद्रकः

- मृच्छकटिकं शृङ्गारप्रधानं रूपकम्।
- अत्र हास्यरसः विशेषतः दृश्यते ।
- शूद्रकेण चित्रितः विदूषकः शकारः इत्यादयः पठितृषु श्रोतृष् च हासं जनयन्ति एव
- चारुदत्तवसन्तसेनयोः वृत्तान्तं वर्णयन् शूद्रकः तत्कालीन-राजकीयवृत्तान्तम् अपि वर्णयति।
- पात्रचित्रणम्, रसपोषणम् इत्यादयः गुणाः मृच्छकटिके विशेषतः दृश्यन्ते ।

भट्टनारायणः

- वेणीसंहार ' नामकस्य प्रसिद्धस्य नाटकस्य रचयिता भट्टनारायणः ।
- एषः अष्टमे शतके आसीत् इति पण्डिताः अभिप्रयन्ति ।
- एषः कान्याकुब्जप्रदेशे जातः इत्यत्र तु कस्यापि विमतिः ।
- वेणीसंहारः महाभारतस्य कथाम् आधारीकृत्य लिखितः ।
 संहारः संहरणम् एकत्रानयनम् ।
- दुर्योधनादीनां संहारं कृत्वा द्रौपद्याः केशान् भीमः वेणीरूपेण बध्नाति इत्यतः एतस्य नाटकस्य नाम 'वेणीसंहारः' इति जातम् ।
- एतत् नाटकं वीररसप्रधानम् ।
- समग्रं नाटकं नाटकलक्षणानुगुणम् एव रचितम् अस्ति ।

भट्टनारायणः

- अतः लक्षणिनरूपणावरे बहवः लक्षणिकाराः
 वेणीसंहारस्य श्लोकान् एव अधिकतया उदाहरिनत ।
- पात्रचित्रणं, तत्रापि भीमाश्वत्थामादीनां चित्रणम्
 अपूर्वम् अस्ति ।
- भट्टनारायणस्य शैली प्रौढा ।
- एतस्य भाषाप्रभुत्वं पाण्डित्यं च श्लाघनीयम् अस्ति ।
- एकया कृत्या अपि सः विशेषप्रसिद्धिं प्राप्तवान्
 अस्ति ।

